

Izhaja vsako soboto ob 6. uri zvečer.

Prodaja se v tistih tržaških tobakarnah kakor „Edinost“ po 2 kr. odtis.

Naročniki „Edinosti“ dobivajo to prilogo vse leto, ako priložijo naročnini za „Edinost“ še 1 gld.

NOVIČAR

Cene oglasov v „Novičarju“ so: za petit-vrstico 8 kr., za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obsegalo navadnih vrstic. Poslana, javne zahvale, osmrtnice in domači oglasi, po pogodbi.

Frankovana pisma in rokopise je pošiljati vredništvu „Edinosti“. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Okoličani, volilci!

Jutri dne 11. t. m. stopite na volišče, da si izberete one može, ki naj Vas zastopajo bodoča tri leta v mestnem in deželnem zboru Tržaškem.

Volitev je najvažnejši čin v političnem življenju vsakega državljana.

Pričakujemo torej, da pridete vsi do zadnjega na volišče, kajti kdor glasuje za nasprotnika, ali v svoji zanikernosti sploh ne glasuje — ta izdaje svoj lastni narod; vsakemu pa bode odpuščeno, le izdajalcu nikdar!

Možje, katere Vam tu priporočamo, so Vaše krvi, ki z Vami čutijo, ter so pripravljene vse žrtvovati, da Vam pribore Vaše pravice ter Vas obvarujejo propasti, katero Vam pripravlja nasprotna stranka. Ti so:

Za I. okraj (Škedenj, sv. Marija Magdalena zgornja in dolnja), gospod

Dr. Andrej Sanzin, adjunkt pri e. kr. sodniji v Trstu.

Za II. okraj (Rocol, Kadin, Lonjer), gospod

Ivan Crismancich pok. Ivana, posestnik.

Za IV. okraj (Rojan, Barkovlje, Greta), gospod

Fran Dollenz, vknjižena tvrdka.

Za VI. okraj (Prosek, Kontovelj, sv. Križ), gospod

Ivan Goriup pok. Ivana, posestnik.

Kandidata za III. in V. okraj sta se proglasila s posebnimi plakati.

V Trstu, meseca junija 1893.

Politično društvo „Edinost“.

Kje tiči pravi vzrok?

Politični vzduh v mestu tržaškem je okužen; na tem ni dvombe. Izid ravnokar dovršenih volitev v mestu našem mora prepričati o tem slednjega politiškega lahkoživca. Odveč bi bilo torej zgubljeni mnogo besedij o tem. Žalostna istina je sicer to, ali vendar istina in vsprejeti jo moramo kot tako.

Vsem nam, ki ljubimo domovino svojo in želimo iskreno, da se očisti zrak prej ko prej, je v tem trenutku to-le vprašanje najvažnejše: kje tiči vzrok, da smo prišli tako daleč? Mi nismo v zadregi, kako treba odgovoriti na to vprašanje, na katero smo odgovorili Bog ve koliko krat že. Veseli nas pa posebno, da je včerajšnja „Triester Zeitung“ vsaj deloma pritrdila našim nazorom v tem pogledu. V uvodnem članku, doposlanem jej z Dunaja, trdi namreč, da se dunajski krogi premalo brigajo za naše primorske razmere in posebno še tržaške. No, to je isto, kar trdimo mi vedno: premalo nas poznajo in zato sodijo čisto napačno, jednostransko in se drže povsem krivega stališča o naših razmerah, o našem političnem življenju in o onih činiteljih, ki

določujejo smer naši politiki. Več kot naravno je pri tem, da sodijo čisto krivo tudi o nas Slovincih in se jim niti ne sanja, kolike važnosti je tukajšnji slovenski živelj kot politiški faktor. In ker nas ne poznajo, nas tudi ne poštrevajo, kakor v resnici zaslužimo.

Ali čudno in značilno je posebno to, da isti člankar „Triesterice“, kateri očita drugim, da se veliko premalo pečajo s tržaškimi razmerami in jih radi tega ne morejo poznati, da isti člankar, pravimo, tudi prav nič ne pozna naših razmer.

To nam je dokazal se svojim včerajšnjim člankom, kateri nam z ozirom na izid volitev v I. razredu zveni na ušesa kot britka ironija.

Pomislite! V istem trenutku, ko se je po vsem mestu že raznesel glas o polni zmagi radikalcev, ali progressistov, v istem trenutku se ziblje mož v sladkih nadah in v mameči domišljiji, da se v Trstu stvari obračajo na bolje. Pravi namreč, da imajo na Dunaju na vseh straneh pravi zmisel o važnosti naše luke, in da vedo, da državi ne more biti vsejedno, kakega značaja je komunalno in politiško zastopstvo mesta Trža-

škega. „Ne da bi pretiravali — pravi člankar — smemo trditi, da je zopet utrjena duševna in moralična vez mej Trstom in notranjimi deželami, kakor žele vsi patrijotiški življi v Trstu in izven Trsta — in morajo želeli v interesu in na blagor Trsta. Skoro smemo reči, da to zopetno oživljenje teh moralično-političnih odnosov ni manj važno nego zgradba kake nove železniške zveze mej našim tržiščem in notranjimi deželami. Da, oba sta v najtesnejši zvezi. Kajti radodarnost državnega zastopstva za dovoljevanje v obilni meri potrebnih sredstev se more le povišati, ako se neha politiško osamljenje Trsta. Žalostno je in Trst je moral to občutiti jako bitko, ker je tako dolgo trajalo to osamljenje. Da se ima sedaj ublažiti to stanje vsaj v njega dosedanji neznosnosti, je jako srečen dogodek, katerega blagodejne posledice ne občutijo samo v Trstu, ampak katerega važnost bodo uvaževali povsod drugod, kjer sodijo politiško in gospodarsko stališče po vsej njega važnosti.

Tako je pisal Dunajski dopisnik v včerajšnji številki „Triesterice“ v istem tre-

notku, ko nas je izid volitve v I. razredu poučil, da se ne le ne bližamo tistemu cilju, kojega teli svetlimi barvami slika „Triesteričin“ dopisnik, ampak da se še oddaljujemo od njega.

Članek „Triesterice“ priča zopet, da na Dunaju veliko premalo poznajo naše razmere — a v tem nepoznanju tiči vzrok vsi naši mizeriji.

Zaključek je jasen: merodajni krogi naj se potrudijo vendar enkrat, da temeljito proučijo našo bolezen — in potem še le jim bode možno najti pravi lek.

Ko enkrat odstranijo vzrok, potem bode prava igrača uničiti njega pogubne posledice.

NOVIČAR.

Po volitvah v mestu. Vseh volilcev je bilo 4655; od teh jih je glasovalo 4036. Kompaktnih glasovnic je bilo oddanih 2544 za progressovce in 1364 za konservativce. Mej temi je bilo 1200 glasovnic uradnikov, penzionistov in zadružnikov (konsortov). Izvoljenih je 34 progressovcev in 14 konservativcev, mej temi tudi Burgstaller in R. Luzzatto, o katerih priznava celo

